

Gudstjeneste i Dannemare kirke

Palmesøndag den 5. april 2020

Tekstrække: Anden række

Sognepræst: Henrik Gade Jensen

Organist: Ulla Schwartz

Kirkesanger: Aase Dyreborg

Præludium

Hilsen, læsning, trosbekendelse

172 Se, vi går op til Jerusalem

Prædiken

179 Herren God, som uden grænser

Bøn, fadervor og velsignelse

Postludium

Prædiketekst, anden tekstrække:

Dette hellige evangelium skriver evangelisten

Markus: Da Jesus var i Betania i Simon den Spedalskes hus og sad til bords, kom der en kvinde med en alabastkrukke fuld af ægte, meget kostbar nardusolie. Hun brød krukken og hældte olien ud over hans hoved. Men nogle blev vrede og sagde til hinanden: »Hvorfor ødsle sådan med olien? Denne olie kunne jo være solgt for over tre hundrede denarer og givet til de fattige.« Og de overfusede hende. Men Jesus sagde: »Lad hende være! Hvorfor gør I det svært for hende? Hun har gjort en god gerning mod mig. De fattige har I jo altid hos jer, og når I vil, kan I gøre godt mod dem; men mig har I ikke altid. Hun har gjort, hvad hun kunne. Hun har på forhånd salvet mit legeme til begravelsen. Sandelig siger jeg jer: Hvor som helst i hele verden evangeliet prædikes, skal også det, hun har gjort, fortælles til minde om hende.«

[Markusevangeliet 14,3-9](#)

PRÆDIKEN

I dag er det palmesøndag og så begynder påsken.

Jesus skal fejre påsken i Jerusalem, men på vej gør han holdt i byen Betania. Her opholder han sig hos en spedalsk eller tidligere spedalsk, Simon.

Så kommer der en kvinde hen til Jesus med en meget fin olie, nardusolie som hun har i en alabasterkrukke, og hun salvede Jesus med olien.

Hvorfor ødsle sådan med olien? - siger straks mange af de tilstedeværende. Den var 300 denarer værd. Mange penge. Svarende til en årsløn. De penge kunne være brugt til et meget bedre formål. Det kunne være kommet mange flere mennesker til gavn. Det burde være givet til alle de fattige. Nu blev nardusolien spildt ud over et enkelt menneske, det hele på én gang.

Det er jo spild af ressourcer

X

Hvordan svarer Jesus på den kattepine?

Selvom Jesus ikke selv var ødsel, luksuriøs eller lod pengene trille, roser han alligevel kvinden.

Da fattige har I jo altid omkring Jer – dem kan I altid give til, svarer han.

Meget kækt, nærmest frækt og provokerende.

Og så fortæller Jesus om det, der skal komme, men som er sort tale for alle i Betania:

At han i den forestående påske skal lide døden på korset.

Og det er jo mærkelig tale: Jesus befandt sig på toppen af sin karriere, havde menneskeflokkede i sin hule hånd, han var ung og smuk og tilbedt af folket.

Kort efter salvingen i Betania kommer så indtoget i Jerusalem.

Folket råber hosianna.

Jesus bydes velkommen med palmeblade og man må formode, at rigtig mange i Jerusalem har været spændt i forventning, glædet sig til at se Jesus, som der var hørt så meget om i forvejen. Rygterne om ham var kendt af alle. Han kunne helbrede syge og genopvække fra døden. Hvor han kom frem i Galilæa eller Judæa samledes der en stor skare omkring ham.

På en måde et triumftog.

Men sådan vil Jesus ikke have det. Han vil ikke triumfere som en konge, hersker, kejser.

Hvordan undgår han det?

Jesus vælger æselet.

Hesten er et magtsymbol. Det er den som konger og kejsere rider. Tænk på alle de rytterstatuer rundt omkring, og det er ikke et æsel, der rides på, men en fyrig gænger.

På Axeltorv i Nakskov er der en rytterstatue. Det er Christian X til hest. Kongen ville være til grin, hvis han red på et æsel. Pinligt. Uværdigt. Ynkeligt

Æselet – det er selvvalgt ydmyghed. Det er ikke at ville konkurrere. Ikke at ville triumfere.

Og så alligevel!?

Når en kvinde giver sit dyreste øje, den kostbarste nardusolie, til Jesus, giver et offer, så accepterer Jesus det.

Men han vil ikke selv spille på det dyre, fine, prægtige. Han vælger æselet.

X

X

Det betyder ikke, at vi skal vælge på samme måde. Der er hverken noget galt i at være konge eller kejser, eller i at spare på kostbare parfumer.

Hvad Jesus lærer os er, at herligheden og sandheden ikke ligger hos konge og kejser eller i at give alt til de fattige.

VI skal leve vores liv, i respekt og ydmyghed, ødsle når der er tid for det, og også værne os mod sygdom og ondskab, når der er tid til det.

AMEN

Kirkebøn

Kære Gud, hjælp os, vi er magtesløse, vi står overfor en smitsom sygdom, som vi ikke kan helbrede og kurere.

Hjælp os i vores forsøg på at undgå, omgå og forebygge det onde, der har fået plads blandt os.

Vi prøver det bedste, men selv det bedste er ikke altid godt nok. Vi ved at vores hensigter er svage i en stor verden. Bistå os så det gode vi vil også må lykkes.

Lær os din ydmyghed overfor verden, da du mødte os
ridende på et æsel.

Vær med alle de mennesker, som i disse tider sidder i
mørkets og dødens skygge.

Vær med vore myndigheder og politikere, som skal
træffe de rette beslutninger. Vær med Dronning
Margrethe og hele det kongelige hus.

Giv dem og os alle tro, håb og kærlighed, nåde, fred og
velsignelse.

Og når vi har levet vores liv her på jord, engang: den
evige salighed.

AMEN